Lietas Nr. C30192007
Lietas arhīva Nr. CA-0362-14/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 30.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Zaļā

tiesneši I.Stuberovska, I.Strelča,

ar sekretāriem M.Janovska, E.Saulīte

piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. E/,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. F/ prasībā pret /pers. G/ par aizdevuma attiecību neesamības atzīšanu un līguma atzīšanu par spēkā neesošu, sakarā ar /pers. G/apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 8.februārī /pers. F/ iesniedza tiesā prasību pret /pers. G/ par aizdevuma attiecību neesamības atzīšanu un līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1403., 1427., 1934.pantu, lūdzot tiesu atzīt aizdevuma attiecību neesamību starp prasītāju un atbildētāju, atzīt par spēkā neesošu 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumu, piedzīt no atbildētājas tiesāšanās izdevumus.

[1.1.] Norāda, ka 2006.gada februārī prasītāja saņēma no Vidzemes priekšpilsētas šķīrējtiesas paziņojumu par prasības saņemšanu, no kura uzzināja, ka atbildētāja vērsusies pret prasītāju šķīrējtiesā ar prasību par aizdevuma Ls 1000 un procentu Ls 1930 piedziņu, pamatojoties uz aizdevuma līgumu no 2005.gada 29.septembra, kuru prasītāja kā aizņēmēja esot parakstījusi.

[1.2.] Prasītāja norāda, ka atbildētāju /pers. G/ pazīst sakarā ar to, ka kopš 2005.gada marta /pers. G/, kā dzīvojamās mājas, /adrese/, dažu dzīvokļu īpašniece, nodarbināja

prasītāju kā sētnieci. Stājoties darbā, prasītāja nodeva atbildētājai sava pases kopiju un citus personiskos datus. Līdz ar to prasītājas rīcībā bija visa informācija par prasītāju, arī pases kopija.

Ņemot vērā minēto, prasītāja uzskata, ka atbildētāja izmantoja šos datus un viltojusi prasītājas parakstu uz 2005.gada 29.septembra aizdevuma līguma, lai panāktu neesošā parāda piedziņu prasītājas.

[1.3.] Uzskata, ka ekspertīze šķīrējtiesas procesa ietvaros tika veikta nepareizi, bet tās rezultāti ir atkārtoti pārbaudāmi.

2006.gada novembrī prasītāja griezās Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijā, lai veiktu paraksta ekspertīzi. 2006.gada 8.novembrī tapa eksperta atzinums Nr.621, kas apstiprina, ka parakstu zem 2005.gada 29.septembra aizdevuma līguma izpildīja nevis prasītāja, bet cita persona. Lietā ir divas pretrunīgas ekspertīzes, līdz ar ko ir pamats apšaubīt 2005.gada 29.septembra aizdevuma līguma tiesiskumu.

Uzskata par spēkā neesošu pašu 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumu. Paraksts zem šī līguma ir viltots, ko pierāda klāt pievienots eksperta atzinums, tas nozīmē, ka darījums netika tiesīgi noslēgts, līdz ar ko ir spēkā neesošs.

Bez tam, lai nodibinātu aizdevuma attiecības, un aizdevuma līgumam kā reāllīgumam būtu tiesisks spēks, kreditoram jānodod, bet parādniekam jāpieņem aizdevuma summa. 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumā norādītais nosacījums, ka aizņēmējs, parakstot līgumu apstiprina naudas saņemšanu, ir apšaubāms, jo līgumu prasītāja neparakstīja, bet atbildētāja nekā citādi nav pierādījusi, ka aizdevuma summas nodošana patiešām notikusi.

[2] 2007.gada 14.augustā lietā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasību neatzīst.

[2.1.] Puses kopā strādāja DzĪKS /Nosaukums A/, un 2005.gadā pie atbildētājas, kā pie darba kolēģes pēc palīdzības vērsās prasītāja, norādīdama, ka īres un komunālo maksājumu parāda dēļ viņa zaudēs savu dzīvokļa īpašumu Nr.1, /adrese/.

Prasītāja paskaidroja, ka ar 2003.gada 15.decembra tiesas lēmumu saistību piespiedu izpildīšanas brīdinājuma kārtībā no viņas par labu AS „Māju serviss KSA" piedzīti Ls 403,98, ko apliecināja uzrādot tiesas lēmumu. Turklāt, prasītāja norādīja, ka nekustamajam īpašumam, pamatojoties uz tiesas lēmumu, ir reģistrēts zvērināta tiesu izpildītāja arests. Papildus paskaidroja, ka bez tam, nav veikusi īres un komunālo pakalpojumu apmaksu. Līdz ar to izveidojies īres un komunālo maksājumu parāds vairāku simtu latu apmērā. Prasītāja lūgusi atbildētājai finansiālu palīdzību. Atbildētāja piekritusi aizdot atbildētājai naudas līdzekļus un starp pusēm tika noslēgts aizdevuma līgums.

[2.2.] 2009.gada 29.septembrī atbildētāja noslēdza ar AS „Māju serviss KSA" cesijas līgumu, ar kuru cesijas kārtībā atbildētājai tika nodotas visas AS „Māju serviss KSA" piederošās no minētā tiesas lēmuma izrietošās prasījuma tiesības pret prasītāju.

Saskaņā ar cesijas līgumu, atbildētāja veica parāda samaksu Ls 695,42 apmērā. Tā kā iepriekš noradītais dzīvokļa īpašums uz 2005.gada 29.septembri vēl nebija reģistrēts zemesgrāmatā uz prasītājas vārda, prasītāja lūdza aizdevumu Ls 1000 apmērā, t.i. summu, kas pārsniedz viņas parāda saistību, tādējādi prasītāja ieguva līdzekļus, lai atrisinātu ar sava dzīvokļa īpašumu saistītos jautājumus un reģistrētu savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā. Savas īpašuma tiesības uz minēto dzīvokli prasītāja nostiprināja zemesgrāmatā 2005.gada 30.novembrī.

[2.3.] Atbildētāja uzskata, ka norādītie apstākļi liecina, ka starp pusēm ir noslēgts tiesisks darījums, kurā prasītājas ieinteresētība izpaudās iegūstot naudas līdzekļus, lai atrisinātu savas parāda saistības pret AS „Māju serviss KSA" , tādējādi izvairoties no īpašuma pārdošanas izsolē.

Atbildētāja norāda, ka rokraksta ekspertīzi veica Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperti, kas ir valsts pārraudzībā esoša valsts iestāde. Prasītāja šķīrējtiesas procesa laikā nav apstrīdējusi veiktās ekspertīzes rezultātus. Abi aizdevuma līguma oriģināli atrodas pie atbildētājas, līdz ar to Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas ekspertu veiktās ekspertīzes precizitāti var apšaubīt, jo ekspertu rīcībā nebija līguma oriģināls, bet dokumenta kopija, kura izgatavota nevis no dokumenta oriģināla, bet no kopijas.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.aprīļa spriedumu nosprieda apmierināt prasību.

Atzīt par spēkā neesošu 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumu, kas noslēgts starp /pers. F/, kā debitoru, un /pers. G/, kā kreditoru.

Piedzīt no /pers. G/ par labu /pers. F/ tiesāšanās izdevumus Ls 226,67 apmērā.

[3.1.] Lietā ar 2010.gada 13.aprīļa lēmumu tika nozīmēta koleģiāla ekspertīze.

Pamatojoties uz tiesas 2010.gada 13.aprīļa lēmumu, lietā saņemts LR IeM Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes 2010.gada 19.augusta Ekspertu atzinums par komisijas rokraksta ekspertīzes veikšanu Nr.1006678/1006679 (l.l.236-138), kurā secināts, ka rokraksta ierakstu /Nosaukums B/ un parakstu /pers. F/ vārdā ekspertīzei iesniegtajā aizdevuma līguma starp /pers. F/ un /pers. G/, datēta ar 2005.gada 29.septembri, 1.eksemplārā, ailē „Debitors", nav izpildījusi /pers. F/, bet kāda cita persona; rokraksta ierakstu /Nosaukums D/ un parakstu /pers. F/ vārdā ekspertīzei iesniegtajā aizdevuma līguma starp /pers. F/ un /pers. G/, datēta ar 2005.gada 29.septembri, 2.eksemplārā, ailē „Debitors", nav izpildījusi /pers. F/, bet kāda cita persona. Minēto ekspertīzi veikuši divi eksperti /pers. I/ un /pers. J/.

[3.2.] Lietā ar 2011.gada 19.septembra lēmumu nozīmēta atkārtota rokrakstu komisijas ekspertīze, nosakot, ka ekspertīze veicama ekspertiem /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/.

2012.gada 28.maijā lietā saņemts 2012.gada 21.maija Ekspertu atzinums par

atkārtotu komisijas rokraksta ekspertīzes veikšanu Nr.1115944/11-1796 (l.l.163-166), kurā eksperti secinājuši, ka parakstus /pers. F/ vārdā 2005.gada 29.septembra aizdevuma līguma 1. un 2.eksemplārā sadaļā „debitors" nav izpildījusi pati /pers. F/, bet gan kāda cita persona /personas), atdarinot /pers. F/ parakstu; rokraksts ierakstus sadaļā „Debitors" /Nosaukums B/ 1.eksemplārā un /Nosaukums D/ 2.eksemplārā nav izpildījusi /pers. F/, bet ir rakstījusi kāda cita persona. Minēto ekspertīzes atzinumu snieguši trīs eksperti /pers. M/, /pers. K/ un /pers. L/.

[3.3.] Izvērtējot lietā iegūtos ekspertu atzinumus, tiesa atzinusi, ka saskaņā ar sešu ekspertu atzinumu /pers. F/ vārdā gan rokraksta ierakstu, gan parakstu nav veikusi pati /pers. F/, bet gan kāda cita persona vai personas. Turklāt 2013.gada 11.februāra tiesas sēdē eksperti /pers. M/, /pers. O/ un /pers. L/ viennozīmīgi norādīja, ka visi trīs eksperti, neatkarīgi viens no otra, veicot pētījumus nonāca pie vienāda secinājuma, un viņu starpā par ekspertīzes slēdzienu nebija nekādu šaubu un domstarpību.

Līdz ar to tiesa atzina, ka lietā ir pierādīts apstāklis, ka /pers. F/ nav parakstījusi 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumu.

[3.4.] Attiecībā uz atbildētājas iebildumiem, tiesa secināja, ka 2005.gada 29.septembra cesijas līgums starp atbildētāju un AS „Māju serviss KSA" (l.l.82), ar kuru atbildētāja pārņēma prasījuma tiesības pret /pers. F/ Ls 695,42 apmērā, pats par sevi nepierāda, ka 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumā norādītā summa tika aizdota prasītājai, un nav attiecināms uz darījumu starp prasītāju un atbildētāju.

Apstāklis, ka liecinieks /pers. P/ piedalījās sarunās starp prasītāju un atbildētāju par iespējamu aizdevumu parāda segšanai, kā arī sagatavota līguma tulkošana atbildētājai, nepierāda 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumā noradīto saistību nodibināšanu. Liecinieks neredzēja, ka puses līgumu būtu parakstījušas, neredzēja naudas nodošanas faktu, kā arī viņa tulkotā līguma saturs neatbilst apstrīdētājam 2005.gada 29.septembra līguma saturam, jo tajā nav nekādas atsauces uz prasītājas parāda dzēšanu par īres un komunālajiem pakalpojumiem.

No 2008.gada 16.jūnija zvērināta tiesu izpildītāja J.Stepanova apliecinājuma Nr.3541/V (l.l.177) izriet, ka Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas nolēmuma Nr.2-8/200-03/3 par parāda Ls 403,98 piedziņu no /pers. F/ par labu AS „Māju serviss KSA", izpildījusi un sprieduma izpildes izdevumu kopsummu Ls 527,07 apmērā ir nomaksājusi personīgi /pers. F/ laika periodā no 2006.gada februāra līdz 2006.gada augustam.

[3.5.] Pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies uz Civillikuma 1403.pantu, kurā noteikts, ka tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai un uz Civillikuma 1427.pantu, kurā noteikts, ka pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums; kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Darījums nevar notikt bez tā dalībnieka vai dalībnieku gribas vai pretēji gribai. Gribai, lai rastos tiesiskas sekas, ir jābūt izteiktai, izrādītai, izpaustai kādā objektīvi uztveramā veidā. Ja pusēm neizdodas savas gribas saskaņot, iepriekšējās sarunas beidzas bez darījuma. (*LR*

Civillikuma komentāri, Saistību tiesības (1401.-2400.p.), sagatavojis autoru kolektīvs prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, Rīga 2000, 37.lpp).

Civillikuma 1934.pants nosaka, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošanu īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tāda pašas šķiras un labuma lietās.

Aizdevuma līgums ir reāllīgums, līguma noslēgšanas obligāta sastāvdaļa ir naudas vai lietas nodošana. (*LR Civillikuma komentāri, Saistību tiesības (1401.-2400.p.), sagatavojis autoru kolektīvs prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, Rīga 2000, 382.lpp).*

[3.6.] Tiesa no lietā iesniegtajiem pierādījumiem secinājusi, ka /pers. F/ nav parakstījusi 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumu un nav saņēmusi no /pers. G/ aizdevuma summu Ls 1000 apmērā. Līdz ar to tiesa atzinusi, ka 2005.gada 29.septembra Aizdevuma līgums starp /pers. F/, kā debitoru un /pers. G/, kā kreditoru par spēkā neesošu.

[4] Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.aprīļa spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

[4.1.] Tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka visā tiesvedības gaitā atbildētāja apstrīdējusi prasības pieteikumam pievienoto, prasītājas pasūtīto un apmaksāto Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas eksperta /pers. S/ sniegto eksperta atzinumu, kurā norādīts, ka 2005.gada 29. septembra aizdevuma līgumā parakstu /pers. F/ vārdā un paraksta atšifrējuma tekstu /pers. F/ nav izpildījusi /pers. F/, bet citas personas, jo šādi secinājumi izdarīti uz aizdevuma līguma kopijas pamata.

Atzinumu neuzskata par pierādījumu, jo, kā redzams no atzinuma ievaddaļā norādītā, eksperta rīcībā bija nodota 2009.gada 29.septembra aizdevuma līguma kopija. No minētā atzinuma neizriet, ka eksperts būtu ar savu parakstu apliecinājis, ka viņam zināmas eksperta tiesības un pienākumi, zināms par sekām par apzināti nepatiesa atzinuma došanu vai izvairīšanos dot atzinumu.

[4.2.] Attiecībā uz 2012.gada 21.maija ekspertu atzinumu, kurā eksperti /pers. M/, /pers. K/ un /pers. L/ izdarījuši secinājumus par to, ka aizdevuma līguma l. un 2.eksemplārā parakstus un ierakstus /pers. F/ vārdā nav izpildījusi pati /pers. F/, bet cita persona, uzskata, ka minētais ekspertu atzinums nav uzskatāms par pienācīgā kārtā iegūtu pierādījumu, jo no Rīgas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 19.septembra lēmuma izriet, ka atkārtotas rokrakstu komisijas ekspertīzes veikšana uzdota četriem ekspertiem, bet šo ekspertīzi veikuši tikai trīs eksperti. Līdz ar to uzskata, ka šī ekspertīze veikta, neievērojot tiesas lēmumā noteikto, tādēļ ekspertu, kas izdarījuši iepriekšminētos, prasītājai labvēlīgo ekspertīzes slēdzienu, skaitliskajam pārsvaram nav pārliecinošas nozīmes.

Tiesa ignorējusi argumentu, ka ekspertes /pers. U/, kura 2006.gada 6.jūnijā sniegusi Valsts tiesu ekspertīžu biroja ekspertu atzinumu Nr.1086, izdarot secinājumus, ka ierakstus un parakstu /pers. F/ vārdā devusi pati /pers. F/, darba stāžs specialitātē sastāda

38 gadus. Tas ir ievērojami vairāk, nekā pārējiem, pretējus atzinumus sniegušiem ekspertiem un, atbildētājas ieskatā, piedod lielāku ticamību ekspertes /pers. U/ kopā ar eksperti /pers. V/ izdarītajiem secinājumiem. Nav mazsvarīgs apstāklis, ka šis atzinums hronoloģiski izdarīts visdrīzāk pēc aizdevuma līguma noslēgšanas, kad labāk iespējams konstatēt izpildījuma tempu.

[4.3.] Tiesa nav ņēmusi vērā faktus, ka pirms aizdevuma līguma noslēgšanas ar Rīgas Ziemeļu rajona tiesas 2003.gada 15.decembra lēmumu par saistību piespiedu izpildi bezstrīdus kārtībā no prasītājas par labu AS ,,Māju serviss KAS" piedzīti Ls 403,98. No ierakstiem zemesgrāmatas nodalījumā par prasītājai piederošo dzīvokli /adrese A/, redzams, ka jau 2004.gada 15.decembrī VZD Lielrīgas reģionālajā nodaļā reģistrēts tiesu izpildītāja aizliegums. No minētā izriet secinājums, ka prasītājai 2005.gadā tiešām bija nepieciešama finansiāla palīdzība aizdevuma veidā.

[4.4.] Tiesa nav vērtējusi atbildētājas paskaidrojumiem pievienoto 2005.gada 29.septembra cesijas līgumu kontekstā ar apstrīdēto aizdevuma līgumu, jo no cesijas līguma izriet, ka tajā pašā dienā samaksāts prasītājas kreditoram - AS ,,Māju serviss KAS"- naudas summu Ls 695,42 apmērā prasītājas saistību pret kreditoru segšanai. Tiesa ignorējusi atbildētājas iesniegto rakstveida pierādījumu - izdruku no atbildētājas bankas konta AS /Nosaukums E/, no kuras izriet, ka 2007.gada 1.februārī AS ,,M" ieskaitījis atbildētajas kontā Ls 403,98, norādot maksājuma mērķi- 2005.gada 29.septembra cesijas līgums.

Atbildētājai tika atgriezta daļa naudas līdzekļu, kurus tā bija samaksājusi prasītājas parāda segšanai, pie kam, tiesa ignorējusi apstākli, ka atgrieztā summa Ls 403,98 ir identiska summai, kāda no prasītājas piedzīta ar Rīgas Ziemeļu rajona tiesas 2003.gada 15.decembra lēmumu par saistību piespiedu izpildi bezstrīdus kārtībā.

[4.4.] Tiesa nav ņēmusi vērā liecinieka /pers. P/ liecību, kurš sniedza paskaidrojumus par prasītājas lūgumu piešķirt aizdevumu, kā arī par atbildētājas un prasītājas starpā noslēgtā aizdevuma līguma sastādīšanas apstākļiem.

[5] Tiesas sēdē prasītājas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. 2014.gada 16.aprīlī saņemts iesniegums no atbildētājas ar lūgumu skatīt lietu bez viņas klātbūtnes.

Civillietu tiesu kolēģija, pamatojoties uz atbildētājas lūgumu un Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, uzskata par iespējamu lietu izskatīt bez atbildētājas klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Civillietu tiesu kolēģija, uzklausot lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma.

[6.1.] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā

pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Ņemot vērā iesniegto apelācijas sūdzību, tiesu kolēģija uzskata par nepieciešamu dot novērtējumu tajā norādītajiem argumentiem.

[6.2.] Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikts, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā apelācijas sūdzībā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.aprīļa spriedumu tika atzīts par spēkā neesošu 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgums, kas noslēgts starp /pers. F/, kā debitoru, un /pers. G/, kā kreditoru. Par minēto tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi atbildētāja.

Līdz ar to secināms, ka lietā pastāv strīds par to, vai prasītāja parakstījusi 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumu.

Par to, vai pušu starpā pastāv kādas citas saistības, nav izskatāmās lietas strīdus priekšmets. Līdz ar to, tiesu kolēģijas ieskatā, nav vērtējami atbildētājas argumenti, kas saistīti ar prasītājas materiālās situācijas izvērtējumu un viņas parādsaistībām, kādas atbildētājai bijušas laika periodā no 2003.gada 15.decembra līdz 2005.gadam, un atbildētājas rīcību šo problēmu risināšanā.

[6.3.] Pirmās instances tiesa savu spriedumu balstījusi uz Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas 2010.gada 19.augusta ekspertu atzinuma (l.l. 136 – 138), kuru sagatavojuši divi eksperti, papildus pieprasot prasītājas /pers. F/ rokraksta paraugus (l.l. 122). Spriedums pamatots arī uz 2012.gada 21.maijā veiktās papildus atkārtotās rokraksta komisijas ekspertīzes atzinumu , kuru sagatavojusi ekspertu komisija trīs ekspertu sastāvā (l.l. 163- 166).

No minētajiem dokumentiem secināms, ka ekspertīzi veikuši pieci eksperti: /pers. I/, /pers. J/, /pers. M/, /pers. K/ un /pers. L/.

Visi minētie eksperti nonākuši pie viena secinājuma, ka 2005.gada 29.septembra aizdevuma līguma 1. un 2.eksemplārā sadaļā „Debitors" parakstu /pers. F/ vārdā nav izpildījusi pati /pers. F/, bet gan cita persona, atdarinot /pers. F/ parakstu.

Tiesu kolēģijai nav pamats apšaubīt šo ekspertu komisijas atzinumu, jo tas sagatavots atbilstoši Civilprocesa likuma 121.panta prasībām un lietā vērtējams kā ekspertīzes atzinums. Ekspertīzi veikuši atbilstošas kvalifikācijas eksperti, izmantojot tās metodes, kādas paredzētas rokraksta ekspertīzes veikšanai.

Ekspertīzes veiktas 2005.gada 29.septembra aizdevuma līguma oriģināliem, līdz ar to nav vērtējams atbildētājas arguments, ka prasītājas iesniegtā Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas 2006.gada 8.novembra ekspertīze veikta, izvērtējot aizdevuma līguma kopiju (l.l. 12).

Tas, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas šķīrējtiesas procesā tika veikta rokraksta ekspertīze Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas Valsts tiesu ekspertīžu birojā, kura secināja, ka parakstu uz 2005.gada 29.septembra aizdevuma līguma veikusi pati /pers. F/, nerada pamatu apšaubīt Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes ekspertu komisijas atzinumu.

Tiesu kolēģijas ieskatā, ekspertu skaitam, kuri piedalījušies izveidotajā komisijā, nav izšķirošas nozīmes, jo vērā jāņem fakts, ka trīs citi eksperti, kuri nav piedalījušies sākotnēji veiktajā – 2010.gada 19.augusta ekspertīzē, savā 2012.gada 21.maija atzinumā nonākuši pie tiem pašiem secinājumiem.

Tiesu kolēģijas ieskatā, arī ekspertu darba stāža garumam nav izšķiroša nozīme, jo svarīgi ir to kvalifikācija, kas ievērojamā mērā saistīta ar jaunākajām tehnoloģijām.

Turklāt jāņem vērā, ka Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2006.gada 6.jūnija ekspertu atzinums, kurš sagatavots šķīrējtiesas procesa ietvaros, izskatāmajā lietā vērtējams vienīgi kā viens no pierādījumiem. Tiesu kolēģija atzīst, ka Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes ekspertu komisijas slēdziens nepārprotami pierāda, ka uz 2005.gada 29.septembra aizdevuma līguma nav prasītājas /pers. F/ kā „debitores" paraksts un līdz ar to prasība ir celta pamatoti un tā ir apmierināma.

[6.4.] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi par nomaksāto valsts nodevu Ls 150 apmērā un nomaksātie ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 2,01 apmērā, kā arī izdevumi par 2010.gada 19.augusta ekspertīzes veikšanu Ls 74,66 apmērā, kopā Ls 226,67 jeb EUR 322,52.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kurus veido nenomaksātie pasta izdevumi EUR 6,20 apmērā.

Ievērojot *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, kas noteic, ka, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummukonvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktosnoapaļošanas principus, spriedumā visas gala summas tiek izteiktas *euro*.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] , 432.-434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

apmierināt prasību.

Atzīt par spēkā neesošu 2005.gada 29.septembra aizdevuma līgumu, kas noslēgts starp /pers. F/, personas kods /personas kods/, kā debitoru, un /pers. G/, personas kods /personas kods/, kā kreditoru.

Piedzīt no /pers. G/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. F/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus EUR 322,52 (trīs simti divdesmit divi euro un 52 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. G/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,20 (seši euro un 20 centi) apmērā.

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu iemaksa veicama šādā kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija, konta Nr.LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: valsts kase, kods TRELLV22. Iemaksas mērķis:21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds, ja atbildētājs ir fiziska persona, vai juridiskas personas nosaukums).

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā noteikt /pers. G/ 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, iesniedzot šajā termiņā, Rīgas apgabaltiesas kancelejā maksājumus apliecinošus dokumentus.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 19.maijs Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) I.Zaļā

Tiesneši (paraksts) I.Stuberovska

(paraksts) I.Strelča

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas apgabaltiesas tiesnese I.Zaļā

Rīga 19.05.2014.